

24. NEDELJA med LETOM

15. september - 22. september 2019

VESELJE, KER SE VSAKDO LAHKO POBOLJŠA

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 15,1-32)

Tisti čas so se Jezusu približevali vsi cestninarji in grešniki, da bi ga poslušali. Farizeji in pismouki pa so godrnjali in govorili: »Ta sprejema grešnike in je z njimi.« Tedaj jim je povedal tole priliko: »Kdo izmed vas, ki ima sto ovac, pa izgubi eno od njih, ne pusti devetindevetdesetih v puščavi in gre za izgubljeno ovco, dokler je ne najde? In ko jo najde, jo vesel zadene na rame. Ko pride domov, skliče prijatelje in sosede ter jim reče: ›Veselite se z menoj, kajti našel sem ovco, ki se je izgubila.‹ Povem vam: Prav takó bo v nebesih večje veselje nad enim grešnikom, ki se spreobrne, kakor nad devetindevetdesetimi pravičnimi, ki ne potrebujejo spreobrnjenja.

Ali: katera žena, ki ima deset drahem, če izgubi eno drahmo, ne prižge svetilke in ne pomete hiše ter skrbno ne išče, dokler je ne najde? In ko jo najde, skliče prijateljice in sosede ter pravi: ›Veselite se z menoj, kajti našla sem drahmo, ki sem jo izgubila.‹ Povem vam: Prav tako veselje bo vpricho Božjih angelov nad enim grešnikom, ki se spreobrne.«

In rekel je: »Neki človek je imel dva sina. Mlajši med njima je rekel očetu: ›Oče, daj mi delež premoženja, ki mi pripada!‹ In razdelil jima je imetje. Čez nekaj dni je mlajši sin spravil vse stvari skupaj in odpotoval v daljno deželo. Tam je z razuzdanim življenjem pognal svoje premoženje. Ko je vse zapravil, je v tisti deželi nastala huda lakota in začel je trpeti pomanjkanje. Šel je in se pridružil nekemu meščanu tiste dežele, ki ga je poslal na svoje posestvo past svinje. Želel se je nasititi z rožiči, ki so jih jedle svinje, pa mu jih nihče ni dal.

Šel je vase in dejal: ›Koliko najemnikov mojega očeta ima kruha v obilju, jaz pa tukaj umiram od lakote. Vstal bom in šel k očetu in mu rekel: Oče, grešil sem zoper nebo in pred teboj. Nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin. Vzemi me za enega od svojih najemnikov.‹

In vstal je ter šel k očetu. Ko je bil še daleč, ga je oče zagledal in se ga usmilil; pritekel je, ga objel in poljubil. Sin mu je rekel: ›Oče, grešil sem zoper nebo in pred teboj. Nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin.‹ Oče pa je naročil svojim služabnikom: ›Brž prinesite najboljše oblačilo in ga oblecite! Dajte mu prstan na roko in sandale na noge! Pripeljite pitano tele in ga zakoljite ter jejmo in se veselimo! Ta moj sin je bil namreč mrtev in je oživel; bil je izgubljen in je najden.‹ In začeli so se veseliti. Njegov starejši sin pa je bil na polju. Ko se je domov grede približal hiši, je zaslišal godbo in ples. Poklical je enega izmed služabnikov in ga vprašal: ›Kaj pa to pomeni?‹ Ta mu je rekel: ›Tvoj brat je prišel in oče je zaklal pitano tele, ker

se mu je zdrav vrnil. Razjézil se je in ni hôtel vstopiti. Njegov oče je prišel ven in mu prigovarjal. On pa je očetu odgovóril: ›Glej, toliko let ti služim in nikoli nisem prestopil tvojega ukaza, pa mi še nikoli nisi dal kozliča, da bi se poveselil s svojimi prijatelji. Ko pa je prišel ta tvoj sin, ki je z vlačugami uničil tvoje premoženje, si mu zaklal pitano tele. On pa je rekel: ›Otrok, ti si vedno pri meni in vse, kar je moje, je tvoje. Vзрадостiti in poveseliti pa se je bilo treba, ker je bil ta, tvoj brat, mrtev in je ožível, ker je bil izgubljen in je najden.‹«